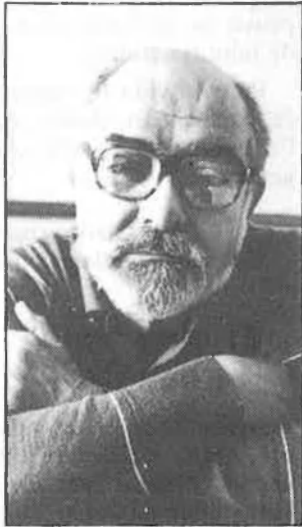

Vicent Ventura

Foc i fugirem

No hi ha manera d'eludir la qüestió de l'OTAN. Ni falta que fa. En parlarem, per tant, una vegada i una altra d'ací al 12 de març, quan al mateix temps, aproximadament, s'obriran les barraques falleres i els col·legis electorals. Les falles en parlaran, del tema, perquè és un dels que habitualment fertilitzen la imaginació de comissions i artistes. En general, les al·lusions falleres no denuncien, però, la correguda armamentista, sinó la «bogeria» d'uns «savis» que, en lloc d'inventar sistemes per investigar l'espai, farien millor inventant la manera d'augmentar el volum de les xirivies, posem per cas d'«umbel·lifera» —Fabra *dixit*— susceptible de dobles interpretacions, etcètera.

Ben mirat, la coincidència entre la festa de falles i la del referèndum sobre l'OTAN —mitja només, perquè són quatre hores les que donen per a votar— té molta relació. Mirem-ho, per exemple, des del punt de vista gastronòmic. Les falles estan digestivament representades pels bunyols. Tant que, elevats a condecoració, premien el major o menor fervor faller en les seues categories de coure, plata, or i «ab fulles de llorer», o siga, la rehòstia fallera. Però també es designa com a «bunyol» allò que no respon a unes característiques formals regulars, o siga, que està mal fet. Un bunyol, per exemple, és l'Estatut d'Autonomia de la «Comunitat Valenciana», o el seu «Consell de Cultu-

ra», per posar-ne un exemple més recent. Doncs bé, ¿hi ha res més incoherent i absurd que el referèndum sobre l'OTAN? En efecte, demana a la majoria que acceptar quedar-s'hi un govern que va aconseguir aquella majoria promentent que ens en trauria mentre que els qui hi ens van clavar i volen que ens hi quedem, no com a «conversos», sinó com a fidels de sempre, demanen a la gent que s'abstinga. I no queda tot aquí, perquè els qui volen que ens en traguen, invoquen curioses raons «patriòtiques» en el sentit «espanyol» de la paraula, no cal dir-ho. Ens demanen que elegim la neutralitat, però sense aclarir si armada o desarmada. Cal sospitar que armada, considerant que el que volen és poder exercir la «sobirania», tot sabent que la península ibèrica resulta, a tot estirar, una «província» de l'Imperi, i que allà, al Pentàgon de la metròpli, l'Espanya en qüestió, no és més que una referència geogràfica per fixar el lloc d'Europa on hi ha Torrejón, Rota, etc.

Fotuda seria la decisió que hauriem de prendre les properes festes de Sant Josep, amb el referèndum sobre l'OTAN, si no fos perquè sempre hi ha unes coses pitjors que altres i per tant, eixir-se'n és menys dolent que quedar-s'hi.

¿Què hi farem? Doncs, això: foc i fugirem, que per a alguna cosa haurien de servir les falles. □

SUBSCRIPCIÓ A LA REVISTA

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

1r. cognom _____ 2n. _____

Nom _____ Domicili _____

Població _____ Tel. Part. _____

Lloc de naixement _____ Any _____

Professió _____ Lloc de treball _____

Se subscriu al setmanari EL TEMPS per un període D'UN ANY, prorrogable si no hi ha ordre en contra, i un import de:

7.400 pessetes - amb pagament: Anual (1 rebut per la quantitat abans citada)

Semestral (2 rebuts de 3.700 pessetes).
(Sols en el cas de pagament per banc).

10.500 pessetes (Europa) amb pagament anual
Aquests preus inclouen el 6% de l'IVA.

Forma de pagament:

Dom. bancària. Tàl·lor bancari adjunt. Gir postal n.º _____
(Firma)

• La subscripció representa un descompte de més del 10% sobre el preu de venda als quioscs.

Distingits senyors:

Caixa o banc _____ Agència _____

carrer _____ ciutat _____

Els pregue que els rebuts que a nom d _____

domicili _____ població _____

presentarà EDICIONS DEL PAÍS VALENCIÀ, S.A. amb total de _____ ptes.

a pagar en _____ terminis ^{semanalment} _{a ualment} per la quantitat de ptes. _____ siguen

pagats amb càrrec al compte corrent ^a la llibreta d'estalvis n.º _____

_____ de _____ de 198 _____

(Firma)